

Sygn. akt IX U 800/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Iwona Krakowczyk

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania H. C. (H. C.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

przy udziale J. Z. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usługowo Handlowy (...) w R.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania H. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 6 kwietnia 2017 r. (...)Znak (...) - (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony H. C. jako pracownik u zainteresowanego J. Z. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usługowo Handlowy (...) w R. , podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 1 lutego 2016r do 31 marca 2016r.

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego H. C. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 800/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 kwietnia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że odwołujący H. C. jako pracownik u płatnika składek (...) w R. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz chorobowemu w okresie od 01.02.2016r. do 31.03.2016r.

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż z okoliczności sprawy wynika, że zawarcie przez strony umowy nie miało na celu faktycznego świadczenia pracy, lecz jedynie pozyskanie przez ubezpieczonego tytułu ubezpieczenia w celu skorzystania z możliwości przeliczenia emerytury górniczej w oparciu o art.110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony domagając się jej zmiany poprzez objęcie go ubezpieczeniem społecznym w okresie j.w. Wskazał, iż faktycznie w okresie spornym wykonywał pracę na rzecz swojego pracodawcy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

H. C. urodził się w dniu (...)

Zainteresowany J. Z. prowadzi działalność gospodarczą, której przedmiotem jest naprawa pomp przemysłowych. Ubezpieczony sąsiaduje z posesją, na której terenie ma siedzibę firma zainteresowanego, oraz prowadzony przez niego warsztat. Zainteresowany zatrudnia na umowę o pracę jednego pracownika P. S., który pracuje tam na stanowisku elektromechanika. Zainteresowany również pracuje w tym warsztacie i jednocześnie zajmuje się sprawami dotyczącymi prowadzenia firmy. Na początku 2016r. zachorował 97 –letni ojciec zainteresowanego, który zamieszkuje w województwie (...). W tym okresie zainteresowany musiał częściej wyjeżdżać do ojca oraz zorganizować dla niego stałą opiekę. Dlatego też postanowił zatrudnić na ten okres w wymiarze 1/4 etatu ubezpieczonego, który miał pomagać w pracy elektromechanikowi, na czas jego częstych nieobecności. Do obowiązków ubezpieczonego należało przygotowanie pomp do montażu. Polegało to na rozkręcaniu poszczególnych elementów pomp i ich oczyszczeniu. Pracował codziennie od poniedziałku do piątku w godzinach od 10.00 do 12.00. Otrzymał wynagrodzenie 460zł brutto miesięcznie. Pracę ubezpieczonego kontrolował zainteresowany, a pod jego nieobecność pracujący tam elektromechanik P. S.. Strony nie przedłużyły stosunku pracy, ponieważ zainteresowany zorganizował stałą opiekę dla ojca i nie musiał tak często wyjeżdżać.

Powyższe ustalił Sąd na podstawie akt organu rentowego, dokumentacji osobowej i płacowej ubezpieczonego, zeznań świadka P. S., zainteresowanego J. Z. oraz ubezpieczonego (nagranie z rozprawy w dniu 28.11.2017r. minuty od 00:03:42 do 01:08:46).

Sąd dał w całości wiarę tym zeznaniom, ponieważ są one przekonywujące, logiczne, wzajemnie się pokrywają i uzupełniają przedstawiając łącznie rzeczywisty przebieg pracy i zakres obowiązków ubezpieczonego, a także przyczyny jego zatrudnienia, ponadto znajdują potwierdzenie w powołanej w sprawie dokumentacji.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 1 i art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. Dz. U. z 2013r., poz. 1442), zwanej dalej Ustawą, pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu. Obowiązkowym ubezpieczeniom pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania (art. 13).

Jak stanowi art. 22 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Umowa o pracę określa strony umowy, rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz warunki pracy i płacy w szczególności wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy ze wskazaniem składników wynagrodzenia oraz wymiar czasu pracy – art. 29 § 1 k.p.

Organ rentowy, wydając decyzję o niepodleganiu H. C. ubezpieczeniom społecznym w tytule zatrudnienia (...), podważył umowę łączącą strony w zakresie faktycznego wykonywania pracy przez ubezpieczonego.

Zatem kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy stan faktyczny ustalony w tej konkretnej sprawie, a wynikający z zeznań ubezpieczonego, zainteresowanego oraz świadka, jak również z dowodów z dokumentów, pozwala na uznanie, że umowa o pracę zawarta między odwołującymi jest czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 k.c. mającą na celu obejście przepisów prawa.

W tym miejscu trzeba wskazać, że pozorność oświadczenia woli (art. 83 § 1 k.c.) została potraktowana przez ustawodawcę jako wada oświadczenia woli, nie dotyczy więc oświadczeń wiedzy. Jest to jednak wada szczególnego rodzaju, bo dotycząca oświadczenia złożonego świadomie i swobodnie dla pozoru drugiej stronie, która o takim oświadczeniu wie i na to się zgadza. (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 czerwca 1971r., II CR 250/71, nie publikowany).

Z kolei w wyroku z dnia 23 czerwca 1986r., I CR 45/86 (nie publikowanym) Sąd Najwyższy zdefiniował pozorność jako „wadę oświadczenia woli polegającą na niezgodności między aktem woli, a jej przejawem na zewnątrz, przy czym strony zgodne są co do tego, aby wspomniane oświadczenie woli nie wywoływało skutków prawnych”. Nie można też przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadomie to przyjmował (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2001r., II UKN 258/00, OSNP z 2002r., Nr 21, poz. 527).

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego, nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie nie doszło do zawarcia pozornej umowy o pracę.

W ocenie Sądu odwołujący oraz zainteresowany szczegółowo wyjaśnili w jakich okolicznościach doszło do zawarcia umowy o pracę, jaki ubezpieczony miał zakres obowiązków oraz w jaki sposób je realizował. Sąd dał wiarę tym zeznaniom jako spójnym, logicznym oraz wzajemnie się uzupełniającym.

Zdaniem Sądu umowa o pracę, zawarta między stronami z pewnością nie była czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 § 1 k.c., gdyż była faktycznie realizowana.

Mając powyższe na uwadze, z mocy powołanych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

Sędzia